

РЕШЕНИЕ

№ 26487

гр. София, 09.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 22.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8166** по описа за **2024** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Д. Г. Косовски чрез адвокат К. Р. срещу Решение №3041/ 27.06.2024г. по НАХД № 16763/2023г. на СРС, 8 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 23-4332-015847/09.08.2023г., издадено от началник група в отдел "ПП"-СДВР, с което на Д. Г. Косовски е наложено административно наказание глоба в размер на 20.00 лв. на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 20, ал. 1 ЗДвП и на основание чл.175 ал.1 т.5 от ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от един месец за нарушение на чл.123 ал.1 т.3 б. „в“ от ЗДвП. Касаторът развива доводи, че оспореното решение е неправилно, като постановено при съществени процесуални нарушения и неспазване на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло оспореното решение и да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът лично и чрез процесуален представител поддържа жалбата.

Ответникът - началник група към отдел "Пътна полиция" при Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се представлява, с писмено становище оспорва касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за основателност на касационната жалба. Счита, че в настоящия случай следва да се приложи хипотезата на чл.28 от ЗАНН.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил следната фактическа обстановка:

На 09.04.2023г., около 06:00 ч. в [населено място], на [улица]Бензиностанция „Л.“ моторно превозно средство - автобус с ДК [рег.номер на МПС] , поради недостатъчно контрол върху управляваното моторно превозно средство реализира пътно-транспортно произшествие, като нанася щети по контейнер за смет. След произшествието водачът напуска мястото, без да уведоми органите на МВР за настъпилото произшествие. Органите на ПП са уведомени от свидетелката Г., която въз основа на камерите за видеонаблюдение на бензиностанцията е идентифицирала регистрационния номер на автобуса. Въз основа на събраните данни и извършена справка на 07.07.2023г. Д. Г. Косовски е повикан в РУП и на същия е предоставена възможност да посочи кое е лицето, управлявало моторно превозно средство. Косовски попълнил декларация, в която е отразил, че той е управлявал автобуса. Въз основа на съставените документи на 07.07.2023г. е съставен АУАН, като описаните фактическите констатации по случилото се са квалифицирани като административни нарушения по чл.20 ал.1 от ЗДвП и по чл.123 ал.1 т.3 б. „в“от ЗДвП.

Въз основа на акта при идентична словесна обосновка и правна квалификация на сочените нарушения е издадено и атакуваното НП, с което на Косовски е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20.00лв. за първото нарушение и глоба в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от един месец за второто нарушение.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираните административни нарушения, същите не съставляват маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН, а наложените административни наказания са в предвидения в закона размер.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, но неправилно.

Настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. При правилно изяснена фактическа обстановка, първостепенният съд е достигнал до законосъобразния извод за съставомерност на деянията, за които е санкциониран касатора. Обвинението е подкрепено от писмените и гласни доказателства, които са безпротиворечиви и взаимно допълващи се и установяват изложената в НП фактическа обстановка. Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, обсъдил е в съвкупност събраните доказателства и

въз основа на тях е приел, че касаторът е извършил вменените му нарушения.

Касационният състав обаче счита, че процесните нарушения могат да бъдат квалифицирани като маловажен случай според чл. 28 от ЗАНН. Правилото на чл. 28 от ЗАНН е приложимо за всички случаи на маловажни административни нарушения без да е предвидено в специалния закон. За всеки конкретен случай на административно нарушение административно наказващият орган е овластен да преценява наличието или липсата на условия за освобождаване на нарушителя от отговорност чрез предупреждение, респективно съдът да упражни контрол на тази преценка при възникнал спор. Съгласно § 1, т. 4 от ДР на ЗАНН "маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Следователно, при преценка дали конкретното нарушение представлява маловажен случай по смисъла на закона следва да се обсъдят всички смекчаващи и отегчаващи обстоятелства на конкретното деяние, наличието на вредни последици, кръгът на засегнатите интереси, значимостта на увредените обществени отношения и степента на обществената опасност на нарушението. Обстоятелството, че конкретното нарушение е формално не следва да изключва автоматично извършването на преценка относно приложение на чл. 28 от ЗАНН.

В настоящия казус, отчитайки всички обстоятелства по извършване на нарушението: причиненото ПТП - материални щети по контейнер за смет на ниска стойност; касаторът е професионален водач на автобус, маневрата е направена в присъствие на началника на касатора, който му е наредил да не спира, а да бърза за следващия рейс; справката му за нарушения по ЗДвП, дават основание в този случай на нарушителя да бъде отправено предупреждение да не допуска в бъдеще подобни прояви.

Предвид изложеното, касационната инстанция приема, че съдебното решение е неправилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде отменено, с отмяна и на наказателното постановление.

Водим от горното, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение №3041/27.06.2024г. по НАХД № 16763/2023г. на СРС, 8 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 23-4332-015847/09.08.2023г., издадено от началник група в отдел "ПП"-СДВР, и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-4332-015847/09.08.2023г., издадено от началник група в отдел "ПП"-СДВР, с което на Д. Г. Косовски е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20.00 лв. за нарушение на чл. 20, ал. 1 ЗДвП и „глоба“ в размер на 100 лв. и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от един месец за нарушение на чл.123 ал.1 т.3 б. „в“ от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.